

שמות (פרק כ)

- (יח) ויאמר ה' אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם: (יט) לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם:
 (כ) מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך:
 (כא) ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה:
 (כב) ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו: פ

ויקרא (פרק טז)

- (א) וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבכם לפני ה' וימתו:
 (ב) ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת:
 (ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה:
 (ד) כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם:

ויקרא (פרק יז)

- (ב) דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה ה' לאמר:
 (ג) איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה:
 (ד) ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן לה' לפני משכן ה' דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו:
 (ה) ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמך:
 (ו) כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר:
 (ז) על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם: ס
 (ח) ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר:
 (ט) כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת:
 (י) וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר:
 (יא) ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו: פ

ויקרא (פרק יח)

- (ו) איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני ה': ס
 (ז) ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלקיך אני ה':

ויקרא (פרק יט)

- (ב) דבר אל כל עדת בני ישראל ואלהם קדשים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם:
 (ג) איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני ה' אלקיכם:
 (ד) אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני ה' אלקיכם:

אבן עזרא (שם)

וטעם להזכיר זאת הפרשה אחרי העריות, שלא יחשבו, כי בעבור שמירת העריות לבדם יעמדו בארץ, אמר להם, שגם יש מצות אחרות אם לא תשמרום תגורשו מן הארץ והם עשרת הדברים הנזכרים. כי הנה הזהיר על עכו"ם, אחר שאמר כי קדוש אני ה', כי הוא כנגד הדבור הראשון על דעת רבים, ולא תשבעו בשמי (יב) הוא דבור לא תשא (שמות כ, ז): ואת שבתותי תשמרו - זכור את יום השבת (שם שם, ח). גם איש אמו ואביו תיראו הוא דבור כבד את אביך ואת אמך (שם שם, יב). גם לא תעמוד על דם רעך (יט, טז), דבור לא תרצח (שם שם, יג). ודבר ה שפחה הנחרפת (כ), אזהרת לא תנאף עם שהיא חפשית. גם לא תגנבו, ולא תכחשו ולא תשקרו (יא), ו לא תעשוק את רעך (יג), כנגד השלשה הנשארים.